24/12/2020

“Καμία πανδημία δεν μπορεί να μας στερήσει την αγάπη”

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

“Καμία αδικία, καμία αθλιότητα – και εξ επικαίρου αφορμής θα πρόσθετα – καμία πανδημία δεν είναι από μόνες τους ικανές να μας στερήσουν την αγάπη, την χαρά, την ειρήνη, την μακροθυμία, την καλοσύνη, την αγαθότητα, την πίστη, την πραότητα, την εγκράτεια”, αναφέρει στο μήνυμά του για τα Χριστούγεννα ο Μητρ. **Γερμανίας και Έξαρχος Κεντρώας Ευρώπης κ. Αυγουστίνος προσθέτοντας ότι “όλα** αυτά είναι οι καρποί του ΑγίουΠνεύματος· όλα αυτά είναι τα πράγματα που μετράνε και, ακόμα και μέσα στο σκοτάδι της ασχήμιας, δίνουν νόημα στη ζωή μας και την κάνουν όμορφη και φωτεινή”.

Διαβάστε το Μήνυμα των Χριστουγέννων 2020 του Μητροπολίτου Γερμανίας και Εξάρχου Κεντρώας Ευρώπης κ. Αυγουστίνου

Ἀγαπητοί μου Χριστιανοὶ Ὀρθόδοξοι τῆς Γερμανίας!

Οἱ ἀπόστολοι Ματθαῖος καὶ Λουκᾶς εἶναι ἐκεῖνοι οἱ δύο μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ, οἱ ὁποῖοι μᾶς ἀφηγοῦνται στὰ Εὐαγγέλιά τους ὅλα τὰ γεγονότα γύρω ἀπὸ τὴ γέννηση τοῦ Σωτῆρος καὶ τὴν περιγράφουν ὡς ἐξῆς.[1]

Ὁ Ἰωσὴφ καὶ ἡ μνηστή του Μαριάμ, ποὺ βρίσκεται σὲ κατάσταση προχωρημένης ἐγκυμοσύνης,πραγματοποιοῦν ἕνα ἐπίπονο ταξίδι ἀπὸ τὴ Ναζαρὲτ στὴ Βηθλεέμ. Πρέπει νὰ λάβουν μέρος στὴν ἀπογραφὴ ποὺὁ αὐτοκράτορας Ὀκταβιανὸς Αὔγουστος ἔχει διατάξει νὰ γίνει σὲ ὅλα τὰ μέρη τῆς ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας.Καὶ ὅταν φθάνουν στὸν προορισμό τους δὲν ὑπάρχει γι᾽ αὐτοὺς τόπος στὸ πανδοχεῖο. Ἀφοῦ γεννιέται ὁ Ἰησοῦς, ἡ παναγία Μητέρα του τὸν σπαργανώνει καὶ τὸν ξαπλώνει σ᾽ ἕνα παχνί, τὸν χῶρο ἐκεῖνο τοῦ στάβλου ὅπουτρῶνε τὰ ζῶα. Δὲν περνάει μάλιστα πολὺς καιρὸς κι ἐνῶ σοφοὶ ἄνδρες ἀπὸ τὴν Ἀνατολὴ ἔρχονται γιὰ νὰ Τὸνπροσκυνήσουν, ἀποκαλύπτεται ὅτι ὁ βασιλιὰς Ἡρώδης ψάχνει νὰ βρεῖ τὸ παιδὶ γιὰ νὰ τὸ σκοτώσει. Μέσα στὴνύχτα ὁ Ἰωσὴφ παίρνει τὸ παιδὶ καὶ τὴ μητέρα Του καὶ φεύγουν στὴν Αἴγυπτο, ὅπου μένουν μέχρι τὴν ἡμέραποὺ τοὺς πληροφορεῖ ἄγγελος σταλμένος ἀπὸ τὸν Κύριο ὅτι πέθαναν ὅσοι ἤθελαν νὰ θανατώσουν τὸ παιδὶ καὶὅτι μποροῦν νὰ γυρίσουν στὴν χώρα τοῦ Ἰσραήλ. Νωρίτερα εἶχε δοθεῖ ἡ φρικτὴ διαταγὴ ἀπὸ τὸν Ἡρώδη στοὺςστρατιῶτες νὰ σκοτώσουν ὅλα τὰ παιδιὰ τῆς Παλαιστίνης ἀπὸ δύο ἐτῶν καὶ κάτω, τὰ ὁποῖα μὲ τὸν θάνατό τουςἔπεσαν θύματα τοῦ παραλογισμοῦ τῆς ἀνθρώπινης κακίας.

Ἤδη στὴ γέννησή Του ὁ Κύριός μας δὲν εἶχε μέρος ποῦ νὰ γείρει τὸ κεφάλι Του, ὅπως εἶπε ἀργότερα ὁἼδιος σὲ ἄλλη περίσταση[2]. Καὶ ἀκόμα ὡς βρέφος εἶχε ἕνα θανάσιμο ἐχθρό, ποὺ γιὰ νὰ διαφύγει ἀπὸ τὸδολοφονικὸ σχέδιό του ἔγινε ἕνας ἀπὸ τοὺς πολλοὺς πρόσφυγες τῆς ἀνθρώπινης ἱστορίας.

Ἀπὸ τὶς μαρτυρίες αὐτὲς τῶν δύο Εὐαγγελιστῶν διαπιστώνουμε ὅτι τὸ γεγονὸς τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦδὲν ἔχει τίποτε τὸ ἰδεατό, τίποτε τὸ ρομαντικό, τίποτε τὸ φαντασμαγορικό. Ἀντιθέτως· ἀθόρυβα γίνεταιἄνθρωπος ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ γέννησή Του, ποὺ ἔμελλε νὰ καθορίσει τὴ μέτρηση τοῦ χρόνου, γίνεται μέσασὲ ἀφάνεια καὶ ἀπερίγραπτη ταπεινότητα. Αὐτὸς ποὺ δίκαια ὀνομάζεται ὁ Ἄρχοντας τῆς εἰρήνης ἀντικρίζει τὸφῶς τοῦ κόσμου μέσα σὲ συνθῆκες μίσους καὶ διωγμοῦ, γιὰ νὰ μᾶς φανερώσει μιὰ γιὰ πάντα ὅτι τὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα μετρᾶνε στὴ ζωὴ τοῦ κάθε ἀνθρώπου καὶ ἰσχύουν σὲ ὅλες τὶς ἐποχές, δὲν τὰ καθορίζουν οἱ ἐξωτερικὲςπεριστάσεις. Καμμία ἀδικία, καμμία ἀθλιότητα – καὶ ἐξ ἐπικαίρου ἀφορμῆς θὰ πρόσθετα – καμμία πανδημία δὲνεἶναι ἀπὸ μόνες τους ἱκανὲς νὰ μᾶς στερήσουν τὴν ἀγάπη, τὴν χαρά, τὴν εἰρήνη, τὴν μακροθυμία, τὴνκαλοσύνη, τὴν

ἀγαθότητα, τὴν πίστη, τὴν πραότητα, τὴν ἐγκράτεια[3]. Ὅλα αὐτὰ εἶναι οἱ καρποὶ τοῦ ἌγίουΠνεύματος· ὅλα αὐτὰ εἶναι τὰ πράγματα ποὺ μετρᾶνε καί, ἀκόμα καὶ μέσα στὸ σκοτάδι τῆς ἀσχήμιας, δίνουννόημα στὴ ζωή μας καὶ τὴν κάνουν ὄμορφη καὶ φωτεινή.

Ὅλα αὐτὰ τὰ ὀφείλουμε στὸ παιδὶ ποὺ γεννήθηκε στὴ Βηθλεέμ, τὸν Ἰησοῦ Χριστό, ὁ Ὁποῖος εἶναιπάντοτε μαζί μας[4]. Γνωρίζει ἐκ πείρας τὸν ἀνθρώπινο πόνο, τὴν ἀνθρώπινη ἀδυναμία, τὰ ἀδιέξοδά μας καὶ τὸνφόβο μπροστὰ σὲ μύριες ἐξωτερικὲς ἀπειλὲς καὶ ἐσωτερικὲς παγίδες, κι ἔρχεται νὰ τὰ θεραπεύσει ἥσυχα καὶἀπαλά. Ὁ Χριστὸς παραστέκει μὲ στοργὴ σὲ ὅποιον ἐλεύθερα ἀναζητᾶ τὴν ἀσφάλεια καὶ τὴ δύναμη ποὺ πηγάζειἀπ᾽ Αὐτόν[5].

Τὸ φαινομενικὰ ἀδύναμο παιδὶ τῆς Βηθλεὲμ εἶναι ὁ κυρίαρχος τῆς ἀνθρώπινης Ἱστορίας, ἡ ἐλπίδα καὶ ἡλύτρωσή της. Ἔτσι τὰ Χριστούγεννα δίνουν τὴ μοναδικὴ εὐκαιρία σὲ μᾶς καὶ στοὺς Χριστιανοὺς ὅλου τοῦκόσμου νὰ δεχθοῦμε στὴ ζωή μας καὶ ν᾽ ἀγκαλιάσουμε μ᾽ ὅλη τὴν καρδιά, τὴν ψυχή, τὸ νοῦ καὶ τὴ δύναμήμας[6] «τ᾽ ὡραιότερο, γλυκύτερο κ᾽ ἐαρινώτερο βλαστάρι τῆς Ἀνατολῆς: τὸν Ἰησοῦ»[7]. Αὐτὴ εἶναι ἡ πατρικὴ εὐχή μου γιὰ ὅλους. Εὐλογημένα Χριστούγεννα!

Βόννη, 25 Δεκεμβρίου 2020

Ὁ Μητροπολίτης σας

+ ὁ Γερμανίας Αὐγουστῖνος

[1] Vgl. Mt 1,18 – 2,23; Lk 2,1-20.
[2] Vgl. Mt 8,20 und Lk 9,58.
[3] Gal 5,22.
[4] Vgl. Mt 1,23.
[5] Vgl. Mk 5,30 und Lk 8,46.
[6] Mt 22,36, Mk 12,30 und Lk 10,26.
[7] Panagiotis Kanellopoulos, Ἱστορία τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Πνεύματος (= Geschichte des europäischen Geistes), Bd. 1, Athen 1998, S. 17.